

ECLI	ECLI:NL:RVS:2013:1460
Datum uitspraak	9 oktober 2013
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 15 december 2011 heeft het college aan TenneT TSO B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het vervangen/verplaatsen van de 150 en 380 kV verbindingsmasten nabij de percelen de Voort, Brandevoortse Dreef, Kaldersedijk, Brandevoort en Broekstraat.

Volledige tekst

201301166/1/A1.

Datum uitspraak: 9 oktober 2013

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellante], wonend te Helmond,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 21 december 2012 in zaak nr. 12/1269 in het geding tussen:

[appellante]

en

het college van burgemeester en wethouders van Helmond.

Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2011 heeft het college aan TenneT TSO B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het vervangen/verplaatsen van de 150 en 380 kV verbindingsmasten nabij de percelen de Voort, Brandevoortse Dreef, Kaldersedijk, Brandevoort en Broekstraat.

Bij besluit van 14 maart 2012 heeft het college het door [appellante] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 21 december 2012 heeft de rechtbank het door [appellante] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellante] hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

TenneT heeft, daartoe in de gelegenheid gesteld, een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 september 2013, waar [appellante], vertegenwoordigd door mr. A.A.M. van Exsel, advocaat te Boxtel, en het college, vertegenwoordigd door mr. P. Helmus en K.J.A. de Vries, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Voorts is ter zitting TenneT, vertegenwoordigd door mr. ir. A. Veldhuizen en R.A. Jansen, werkzaam bij TenneT, bijgestaan door mr. A.A. Kleinhout, advocaat te Amsterdam, als partij gehoord.

Overwegingen

1. Ingevolge de ter plaatse geldende bestemmingsplannen "Brandevoort I", "Brandevoort II", "Geldropseweg West" en het wijzigingsplan "Geldropseweg West/Verlegging hoogspanningsleiding" rust op de gronden waarop het bouwplan is voorzien de dubbelbestemming "Bovengrondse hoogspanningsleiding".

2. Het bouwplan voorziet in het combineren van twee bestaande hoogspanningslijnen nabij de woning van [appellante] aan de Biezenlaan. Mast 118 is de dichtstbijzijnde. Niet in geschil is dat het bouwplan in overeenstemming is met de ter plaatse geldende bestemmingsplannen en het wijzigingsplan.

3. [appellante] betoogt dat de rechtbank, door te overwegen dat geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat verlening van de omgevingsvergunning in strijd is met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), heeft miskend dat het college de omgevingsvergunning heeft afgegeven op basis van onjuiste uitgangspunten. Daartoe stelt zij dat de aan het bouwplan ten grondslag gelegde onderzoeken gebrekkig zijn, nu uit ander onderzoek is gebleken dat de specifieke magneetveldzone juist breder zal worden, waardoor het aantal gevoelige objecten in deze zone toeneemt.

3.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM heeft een ieder recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Ingevolge het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Gelet op vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (bijvoorbeeld EHRM, Fadeyeva tegen Rusland, arrest van 9 juni 2005, nr. 55723/00; www.echr.coe.int.) dient voor een geslaagd beroep op artikel 8 EVRM sprake te zijn van een situatie waarin klagers direct worden geraakt in hun privéleven/huisrecht. Voorts moeten negatieve effecten voldoende ernstig zijn. Daarbij wordt gekeken naar de omstandigheden van het geval, zoals de intensiteit en duur van de overlast en de effecten op de fysieke en psychische gezondheid alsmede de aard van de omgeving. Het EHRM betreft hierbij de heersende wetenschappelijke inzichten.

3.2. Met betrekking tot de lange termijn effecten van hoogspanningsverbindingen op de gezondheid is op rijksniveau beleid ontwikkeld. Dit beleid is gebaseerd op het Europese voorzorgbeginsel. Bij brief van de toenmalige staatssecretaris van VROM van 3 oktober 2005,

kenmerk SAS/2005183118, nadien bevestigd en verduidelijkt in een brief van de toenmalige minister van VROM van 4 november 2008, kenmerk DGM2008105664 (www.rijksoverheid.nl), is een advies aan gemeenten en provincies gezonden met betrekking tot de aanwezigheid van hoogspanningsverbindingen in de nabijheid van gevoelige bestemmingen in verband met gezondheidsrisico's. Het advies houdt in bij de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen zoveel als redelijkerwijs mogelijk te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied onder bovengrondse hoogspanningsverbindingen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). In de brief wordt geadviseerd zo weinig mogelijk gevoelige bestemmingen, zoals woningen, crèches en kinderopvangplaatsen, te situeren in de specifieke zone. Volgens de brief is de reden hiervan dat mogelijk een statistisch significante associatie aanwezig is tussen het optreden van leukemie bij kinderen en de magnetische velden van bovengrondse hoogspanningsverbindingen.

3.3. Het oordeel van de rechtbank dat in dit geval sprake is van een nieuwe situatie als bedoeld in het voorzorgbeleid, omdat het gaat om een aanpassing van een bestaande hoogspanningslijn, is in hoger beroep niet bestreden. Niet in geschil is dat de woning van [appellante] een gevoelige bestemming betreft die in de oude situatie is gesitueerd in de magneetveldzone van 0,4 microtesla bij de oude 380 kV hoogspanningslijn. Het college heeft zijn standpunt dat het bouwplan voldoet aan het beleid in de beleidsbrieven gebaseerd op onderzoeksrapporten van het bureau Petersburg Consultants B.V., van 2 maart 2011 en 11 januari 2012. In deze rapporten zijn de magneetvelden berekend en gerapporteerd volgens de "Handreiking voor het berekenen van de breedte van de specifieke magneetveldzone bij bovengrondse hoogspanningslijnen" van het RIVM en in overleg met het RIVM. Volgens de rapporten van Petersburg wordt in de nieuwe situatie de specifieke magneetveldzone bij de woning van [appellante] verkleind. De rechtbank heeft in het door [appellante] aangevoerde terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat deze rapporten zodanige gebreken of leemten in kennis bevatten dat het college deze niet aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen. Het in hoger beroep overgelegde rapport "Theoretische berekening van het magnetische veld op 50 Hz voor de voorziene combinatie-HS-lijn 380 kV-150 kV tussen masten 117 en 118 te Helmond" van AIB-Vinçotte biedt geen grond voor een ander oordeel, in aanmerking genomen dat uit dat rapport niet blijkt dat AIB-Vinçotte bij de berekeningen de Handreiking als uitgangspunt heeft genomen. Voorts is daarin niet te lezen dat AIB-Vinçotte zich op het standpunt stelt dat de conclusies van Petersburg onjuist zijn. Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat in de nieuwe situatie geen nieuwe gevoelige bestemmingen in de magneetveldzone komen te liggen, zodat de nieuwe situatie volgens de beleidsbrieven niet bezwaarlijk is.

Met de stelling dat een door TenneT op 11 januari 2013 uitgevoerde meting van de magnetische veldsterkte nabij de Biezenlaan onbetrouwbaar is, wat daarvan zij, heeft [appellante] niet aannemelijk gemaakt dat het hiervoor vermelde oordeel van de rechtbank onjuist is. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat door een meting van het actuele magneetveld niet kan worden vastgesteld of aan het voorzorgbeleid wordt voldaan.

Uit het vorenstaande volgt dat de rechtbank terecht geen grond heeft gevonden voor het oordeel dat verlening van de omgevingsvergunning in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

Het betoog faalt.

4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. J.A. Hagen, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. R. Uylenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.G.P. Oudenaller, ambtenaar van staat.

w.g. Hagen w.g. Oudenaller
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2013

392.